



## **COLUMN 28 oktober 2023 – Donkere wolken boven Amare**

Het is zaterdag 28 oktober 2023 en gisteren werd met de begroting duidelijk dat de gemeente Den Haag vooralsnog geen visie en geen geld heeft voor het cultuurcentrum Amare en dat is erg jammer.

Amare.

De bouw ervan kostte tientallen miljoenen méér dan was begroot en het gebouw is door verkeerde keuzes moeilijk te exploiteren, waardoor er de komende jaren nog eens honderden miljoenen tegenaan gegooid moeten worden.

Let wel, dan hebben we nog geen programmering hè, alleen een gebouw waarvan je de deuren kunt openzetten. Maar voor wat?

Alsof we een peperdure auto hebben gebouwd, maar geen geld meer hebben voor de benzine.

Bouw van Amare

De gemeenteraad heeft er jaren over gedaan om te besluiten over de komst van het cultuurcentrum, maar is al die jaren door wethouders onwetend gehouden.

De gemeenteraad ging daarover dusdanig over de zeik, dat ze hun zwaarste middel inzetten: een Raadsenquête.

Ondervraging van álle relevante betrokkenen om de onderste steen boven te halen.

Dat is bij het gebouw zelf moeilijk, want deze steen is de afgelopen jaren al verzakt.

Onder leiding van wijze raadsleden werden wethouders van verschillende colleges streng ondervraagd en het is goed dat dit gedaan is.

Maar wat mij opviel, was dat deze raadsleden allemaal lid waren van partijen die ooit de wethouders hebben geleverd, die er voor gezorgd hebben dat de Raad niet voldoende werd geïnformeerd.

Ik zeg niks, maar kent u die uitdrukking van de slager die zijn eigen vlees keurt?

En we hadden het kunnen weten als we geleerd hadden van de geschiedenis. Want vrijwel geen enkel cultuurcentrum in een stad of dorp, waar ook ter wereld, is zonder heibel gebouwd.

Neem de Stopera in Amsterdam. Ook daar liepen de kosten de grachtengordel uit. En ook dáár hebben ze een de zaak onderzocht en ook dáár was voor raadsleden bewust informatie achtergehouden.

Voor zulk bestuurlijk wangedag is zelfs een term bedacht: het Stopera-effect.

Niemand die het wist en wie de geschiedenis niet kent, is gedoemd deze te herhalen.

Waarover zijn onze Haagse volksvertegenwoordigers verkeerd geïnformeerd? Nou over héél wat zaken.

Los van gegoochel met cijfers, onder andere begeleid door wervende teksten: Het cultuurcentrum zou in de avonduren als een lampion de Turfmarkt verlichten en het Spuiplein zou veranderen in een 'Jardin'. Wat een jeuktermen.

Als we het al over een 'Jardin' moeten hebben, dan is het de tuin waar de gemeenteraad om heen is geleid.

Het Spuiplein is nog steeds geen Jardin maar eerder een bouwput.

Het prijswinnende ontwerp liet ook een mooie feestelijke entree zien. Nu zitten er aan de kant van het CS en van het Spuiplein draaideuren waardoor je in een immense gang komt, alsof je in een ziekenhuis loopt.

Daarover gesproken, de ingang van het Westeindeziekenhuis is nog fraaier! Als je daar binnenkomt, loop je tenminste direct tegen een bos vrolijke ballonnen aan, die je beterschap wensen.

Dit wens ik ook Amare toe.

Ook zo iets: duurzaamheid.

Amare zou een van de duurzaamste gebouwen in Den Haag worden maar heeft ondertussen de CO2-footprint van Tata-steel.

Voor een beetje productie moeten aggregaten ingehuurd worden die buiten het gebouw volop draaien.

Aggregaten. Alsof we een naar een voorstelling in een oorlogsgebied gaan.

Maar servicegerichte columnist, u was toch óók zo'n Raadslid dat mee heeft besloten?

Dat klopt! Ik was zeer kritisch en met name op de kosten. Dat er in 2018 extra geld in werd gepompt door het college, waar voormalige oppositiepartijen in zaten, daar had ik niet zoveel problemen mee, als dit maar ten goede kwam aan betere exploitatiemogelijkheden.

Maar dát werd niet gedaan.

Zo werd er in de concertzaal géén beweegbare vloer geplaatst. Iets dat tegenwoordig standaard in multifunctionele zalen wordt toegepast, behalve in Den Haag.

Daar willen ze met z'n allen voor een dubbeltje op de eerste rang zitten. Kauw-kak-stad-mentaliteit, van een half onsje ham onder de deur doorschuiven. Met je brood in een vioolkist naar je werk.

Nu staat de zaal standaard schuin aflopend, goed voor zittend publiek dat achterin zit, maar waardoor je geen vlakke vloer hebt.

Funest voor popconcerten waar je wilt staan en dansen zonder je enkels te breken.

En áls je nu de stoelen er uit wilt hebben, dan zijn hiervoor 5 man 3 uur bezig. Met een beweegbare vloer, ben je flexibeler in je programmering en kost het leegruimen van een zaal slecht een ½ manuur. Over exploitatiekosten gesproken.

Mijn drijfveer was dat er een cultuurcentrum met een volwaardige popzaal zou komen. Een popzaal die kon concurreren met de Doelen in Rotterdam en Tivoli in Utrecht. Dat ik mijn popbeleving niet had in 010 of in 030 maar in dé popstad van Nederland: Den Haag.

Van Bach tot Bauer was mijn slogan.

En wat krijgen we als programmering?

Van Bach tot Beving.

Ik verzin het niet. Zondag 29 oktober 'pianomuziek van Bach tot Beving' en dan nog niet eens in Amare zelf maar aan de overkant, in de Nieuwe Kerk.

Ik kan wel janken zo weinig popmuziek wordt er geprogrammeerd.

Maar dáár is in de agenda van Amare ook aan gedacht, want op donderdag 2 november zijn er gesprekken over 'troost'.

Ook dít verzin ik niet.

Gesprekken over Troost; waar vind je troost, wat geeft je hoop en houvast, zo luidt het programma.

Voorzitter Arjen Dubbelaar van de enquêtecommissie, hulde voor de man die deze taak op zich nam, sprak de hoop uit dat het onderzoeksrapport een eerste aanzet zou geven over hoe het nu verder moet met Amare.

Het is één van de vele opgaven waar dit college sámen met de Gemeenteraad voor aan de lat staat. Sámen!

Ik spreek de vurige wens uit dat men daarover elkaar niet in de haren gaat vliegen, want iedereen weet dat er héél snel, en héél veel, geprogrammeerd moet worden om de kosten er uit te halen.

Bij onveranderd beleid kost het cultuurcentrum de gemeenschap van Den Haag de komende jaren maar liefst 520 miljoen.

Pomp er daarom nú wat extra geld in om er een échte poptempel van te maken, waarin het Paard helemaal los kan gaan met programmering en waarmee we de

kosten op zijn minst kunnen drukken en hé, misschien ook wat kunnen verdienen.

Investeer je uit de crisis.

Na de sloop van de Houtrusthallen en de Statenhal, snakt Den Haag al jaren naar een groot poppodium!

We kunnen het ook niet doen, dan trekken we de stekker er uit en maken we er voor de opslag van duurzame energie één grote accubak van.

De uitstraling hiervan heeft het gebouw al.